

Затресла се Мироч планина, запиштала гора и звериње, а вила Равијојла са облака слетела до пећине у којој је Марко сневао.

- Буди се Марко! – пиштала је и вила, дрмусајући јунака. – Буди се, кука и планина и гора и звериње и ја због невоља које су сколиле Србију! Буди се, јер Србије неће бити ако се не пробудиш!

- Аааах! – јекну Марко чувши у сну ту грозну изјаву која га је моментално расанила. – Како може бити да Србије неће бити, посестримо? – запита је запрепашћено.

- Све што бих ти рекла, не би ми поверовао – зајеца вила. – Него седлај Шарца, паши димискију, узми шестопер позлаћен и пази добро да на Шарцу буду зимска копита бар на две задње погонске ноге, да преко самуровине обучеш флуоресцентни прслук и нипошто не пиј вино, јер су у Србији сад други, европски адети, могли би да те искључе из саобраћаја, одузму Шарца, упишу казнене поене и да никада не стигнеш тамо куд си наумио – саветовала је вила Марка. – Иди у престоницу, код цара који сад влада Србијом, попричај са њим, спасавај Србију, ако за Бога знаш – зајеца Равијојла ронећи бисерне сузе. – Знај само да је Србија изгубила Косово, да се ново Косово зове Војводина и да ће их бити још, а зову се региони.

- Хоћу посестримо, ево одмах – забрину се и Марко. – Никада те нисам видео тако тужну, мора да је стварно голема невоља спопала Србију. „На оно Косово сам стигао касно, можда спасем оно што је остало“, размишљао је.

- Ако је неко способан да спасе Србију, то си ти – рече му посестрима плачући. – Одмах крени, не часи ни часа, ево ти зимских копита и флуоресцентног прслука, опреми се и похитај!

Марко поткова Шарца, навуче флуоресцентни прслук, опаса димискију, узе у десницу шестопер позлаћен, а у левицу дизгине и крену галопом. Кроз главу му сену сећање на

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

сан када је помислио да је по трећи пут међу Србима [1] и олакшање што је то био само сан, али је слутио да су невоље које су снашле Србију горе од сваке ноћне море. Јуначан какав је био, хитао је да подели мегдан са њима. Сјао се прслук на њему кано месец кроз јелове гране, а мрки брци тресли од галопи и ветра као скупштинска опозиција пред заменицом председнице Скупштине. Друмови којима је јахао били су препуни људи који су лежали по њима и који га нису препознавали јер су били обневидели од глади. Поред те масовне појаве, Марка је запрепастила чињеница да су друмови били у горем стању него када их је он орао. „Можда није све тако страшно, чим је неко изорао ове друмове боље него ја. А очигледно нема Турака који би изгазили орање“, тешио је себе Марко док је на Шарцу јурио ка престоници.

До дворца владара у Србији га је водила нека невидљива рука, а после извесног времена престао је са покушајима да разуме коментаре становника престонице које је сретао. Звучали су као да су изречени на српском језику, али су њему ипак били неразумљиви. „Баш је овај лик куул“, „ма скроз је океј“, „да ли је стрејт или геј“ слушао је Марко од пролазника чудећи се. Недоумици су му доприносили натписи на страном писму којих је било свуда где му је поглед пао, писму које му је било потпуно непознато и којим нису биле писане српске књиге староставне. „Да ли је ово српски језик, какво је ово ново српско писмо и да ли је ово Србија?“ питао се Марко док је везивао Шарца испред владарскога двора.

Његову појаву су већ пре неког времена снимиле одговарајуће службе, као и камере на згради, тако да његов долазак није био изненађујући. Штавише, био је добродошао, јер су царски саветници, домаћи и страни, заједно са владаром у Србији пре тога одржали састанак.

- Јавила нам је ЦИЈА преко њене канцеларије у БИЈИ да се у Београду појавио Краљевић Марко и да се упутио овамо – започео је састанак саветник за безбедност.

- Ја не желим да имам било шта са тим српским националистом. То би ми покварило имиџ у Европи и што је најгоре и у Америци, односно целом демократском свету – завапио је владар. – Помислите само колико би ми рејтинг пао!

- Ма кад је реч о рејтингу, ово је велика шанса – узео је реч саветник за медије и пропаганду. – Замисли само колико би добио када Јавни сервис твој, а пре свега наш телал објави да си примио Краљевића Марка на његову молбу, наглашавам молбу, а не

захтев и да ти је он дао подршку за твоју, а пре свега нашу политику. Српски националисти би изгубили последње упориште, неки би чак после тога пришли нама, а то би била и вест за светске медије. То би била вест која би премашила по гледаности и ону кад је онај хећим ухапшен и спроведен у Хаг, па му се тамо суди. Рејтинг би ти скочио и овде и у демократском иностранству. Све ћемо измонтирати и сложити. Биће то ударна светска вест!

- Због рејтинга ћу све да учиним – пристаде одмах владар. - Али, колико се сећам, он је много прек и живот би могао да ми буде угрожен, доста ми је што сам ону вакцину примио. Јоооој како ме боли рукаааа – заплака ронећи сузе чудне, жућкасте боје.

- Ма не брини се, уопште нећете бити у директном контакту. Направићемо видео-конференцију. Гледаћете се путем екрана. Шта те буде питао, ја ћу ти рећи како да одговориш. Уосталом све ће бити добро припремљено, као пред сваки твој наступ – умиривао је владара саветник. – Претпостављам зашто је дошао. Научи ово напамет, а као што ти рекох остало ћу ти суфлирати.

- Океј – на чистом демократском, безалтернативном српском језику сложи се владар.

Чим је везао Шарца и закуцао на дворске двери, Марку су пожелели добродошлицу. Димискију и шестопер је оставио на портирници. Рекоше му да је то услов да види цара, пошто је царев живот био угрожен неким који је унео бомбе у дворе, као и неким који је причао да има бомбу за цара, а после је писао нека чудна писма. [2] Уведоше га у лепо опремљен кабинет, понудише пићем, што Марко једва одби, сетивши се шта му је рекла посестрима Равијојла. Сео је у фотелју, чекајући цара. Тамно сокоћало четвртастог облика које је било у центру просторије му је привукло пажњу. Изненада се осветлило, а са екрана га је гледао човек који није имао круну на глави, али је Марко некако знао да му се обраћа владар у Србији:

- Добро ми дошао, јуначе! – Чуо је поздрав. Марка који се нагледао свакојаким чуда путујући кроз Србију, а поготово у престоници, ипак је запрепастила ова мађија. Види човека, а човека нема, чује глас, а човека опет нема, цар је, а круну нема, уместо човека говори му страна ствар.

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

- Боље те нашао! – Одговори сокоћалу Марко и одмах упита: - А где си ти царе?

- Ја сам хитно морао да отпутујем у Румунију, овај Влашку – сети се цар назива државе који ће Марку бити разумљив, док је посматрао Марков лик на екрану монитора, из подземног бункера у дворцу. – Ево можемо и овако да се видимо и причамо. Него којим добром јуначе?

- Није добро, него невоља! – Узвикну Марко. – Рекла ми је посестрима да смо изгубили Косово! Како се то десило?

- Бомбардовали су их! Али је губитак само привремен. Ми се и даље боримо за њега демократским, правним и дипломатским средствима – објашњавао је владар Марку.

- Ма кога су и ко је бомбардовао? – Питао је Марко збуњено, осећајући да је тај непознат израз „бомбардовање“ у некаквој вези са пушкама које су га и натерале да се повуче у пећину под Мироч планином, јер је тако свака рђа могла да победи и највећег јунака.

- Па НАТО је бомбардовао те Србе и Србију и Косово – објашњавао је цар патриотски. – Али ми сад имамо добре односе и ја радим на томе да им се придружимо.

- Значи НАТО то су Турци? – Упита Марко да би разјаснио недоумицу.

- Па има и Турака и Италијана и ... – Поче да набраја цар, али га Марко прекиде.

- И Турци и Латини старе варалице су напали сиротињу рају?! А шта ти хоћеш, да Србија сад буде са тим зулумћарима?! – Дрекну Марко у екран.

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

- Ма мене је народ по султановој жељи и на његову радост изабрао и ја имам мандат тог народа, ја ћу у његово име да одлучим. То ти се Марко зове демократија – објашњавао је цар високу политику.

- А то су та демократска средства којима се бориш за Косово! – цептао је Марко. – А која су дипломатска и правна?

- Дипломатска средства су кад смо ми повукли наше амбасадоре из тих земаља да им покажемо да смо озбиљни, па смо те амбасадоре брзо вратили, да се они озбиљно не наљуते на нас. А имамо и план од шест тачака.

- Аха, план од шест тачака – понада се Марко, мислећи да то има неке везе са шестопером.

- Да, да то је велики успех наше дипломатије. И то су моји савезници и стратешки партнери смислили, а ја спровео. Тако смо обезбедили границу против Косова да ни птица не може да прелети, а камоли неки Србин. Ми наше не дамо! А добио сам, овај добио смо, Србија је добила и Бели шенген – исправи се брзо цар, пошто га је саветник упозорио

- Ма какав црни Бели шенген! Шта је то? – питао је збуњен Марко.

- То је ферман од великог, највећег султана који нам је донео његов везир да можемо да путујемо по Европи, осим Срба са Косова, што доказује колико сам био у праву када сам обезбедио границу од њих – разјашњавао је српске дипломатске успехе Марку цар.

- А правна средства, шта је то? – хтео је Марко потпуно објашњење.

- Ја сам тражио да суд дâ мишљење да ли ја праведно што им је Косово отето –

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

одговори цар, слушајући саветника.

- А тај суд да ли суди ни по бабу ни по стричевима или је по оној народној кадија те тужи, кадија ти суди? – тражио је сувишна објашњења Марко, уместо да се задовољи првобитном информацијом.

- Ма каква тужба, далеко било! – Уплаши се цар. – То су наши стратешки партнери, ми тражимо само мишљење. Таман посла да их тужимо и увредимо, па да нам блокирају султански друм који нема алтернативу! Уосталом обезбедили смо се, у суду су кадије које о томе воде рачуна!

- Значи суде нам кадије, а Срби су јадике! – бесно викну Марко. – Шта би било од Србије да сам ја тражио мишљење од Мусе Кесеџије и Црног Арапина?! Знаш ли то?! Одговори! – урлао је Марко.

- Ма ово су сада друга времена, бој не бије срце у јунака, најбоље је када си мањи од зрна мака – покушао је цар да смири Марка гађајући га овим стихом у лирску жицу. – Имамо ми ту још неких успеха на правном и дипломатском пољу.

- А који су то? – хтео је да сазна Марко, иако му је од оног што је чуо зујало и у ушима и глави.

- Нас су Хрвати, овај Латини тужили што су протерали Србе из њиховог царства – почео је да образлаже цар.

- И ти си њих тужио? – упита нестрпљиво Марко, надајући се да је цар потегао за омиљеном српском забавом.

- Ма Марко опет не разумеш ова времена. Ја сам им се извинио и предложио да повуку тужбу иначе...

- Иначе ћеш шта? Рекао сам ти да су Латини старе варалице. И они и Турци само један језик разумеју!

- Иначе ћу опет да им се извиним. Извињаваћу се док год нам не опросте све што су нам учинили – изрече најстрашнију могућу претњу цар. – Да би увидели колико је моје извињење искрено, позвао сам папу да нас посети. Има ту још ...

- Шта бре још! Зар и ово није прековише! – састави Марко веће, севајући очима.

- Управо је изабран нови цар Латина и ја не бих ишао да га поздравим уколико дође и нови цар Косова. Тако се брани достојанство Србије! Али, ако ми велики, највећи султан нареди, као што је то и пре један велики, највећи султан учинио преко његове хануме, отићи ћу одмах са целом мојом свитом. То је реал политика!

- А тај цар Косова и нови цар Латина су пријатељи? – хтеде Марко опет да разјасни збрку.

- И бивши латински цар, а и овај нови су велики пријатељи са царем Косова, као и велики, највећи султан.

- Па шта ти онда тражиш код непријатеља? Рекао си да су протерали Србе, да су нас због тога тужили, да су пријатељи са косовским царем који је српски непријатељ, а он је такође протерао Србе! – пенио је Марко питајући се да ли оно што чује заиста чује, или му се причињава.

- На султанском друму који нема алтернативу морамо да развијамо добре односе са свим суседима. Зато сам и рекао да не бих ишао уколико косовски цар дође. То увек звучи родољубиво и царски. Али, зато иза мојих речи стоје моја истинска дела. Ја развијам добросуседске односе и са једним и са другим царем, а највише са великим, највећим султаном. Што је више суседа, то је више добрих односа. Због тога ћу да

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

направим мала царства, то јест регионе, па ће и региони развијати међусуседске добре односе са другим царствима и међусобно. И добро знај Марко, народ ме овде цени по речима, а велики, највећи султан и други цареви по делима. Зато ме воле и овде и тамо. Тако се долази на власт у Србији и тако се остаје на власти. Када Срби почну да ме цене по делима, а не по речима, њима ће да сване, а мени да смркне, али ако није до сада, тешко да ће икада – давао је лекције из политике, маркетинга и макијавелизма Марку владалац.

- Великаши проклете вам душе, на комаде раздробисте царство! – повика Марко.

- Ма како великаши, ја сам господар, ја ћу преко мојих измећара у Скупштини, то ти је скуп великаша којима је командујем – настављао је да објашњава цар Марку, – ја ћу да позлатим Сребреницу, тако што ћу да велможама наредим да они признају да је Србија крива за све, откако је света и века. И цамију ћу да сазидам у Београду, са све медресом, и њу ћу да позлатим. И од Војводине ћу да направим Косово и њу ћу да позлатим, и од Шумадије, и њу ћу да позлатим, и од Поморавља и њега ћу да позлатим, и од Санџака, њега ћу посебно да позлатим. Све ће то цар својим обећањима позлатити народу српском – великодушно је и ЕУфорично обећавао владар, као да су расписани избори.

- Ма јеси ли ти Латин, Турчин или Србин? ! – урлао је Марко.

- Ја сам пре свега Европљанин, то је мој избор који нема алтернативу – одговори цар. – Кад немаш алтернативу, то је флексибилан и нетрадиционалан приступ политици, али на традиционалан начин – мудровао је даље владалац.

- Ајде дођи 'вамо да поделимо мегдан, па да видим шта си и чему си, да за твоје упитам те здравље! – суну Марко изазов у сокоћало са које га је гледао саговорник.

- А, па не могу, рекао сам ти да сам у Влашкој – изрече предизборном истинољубивошћу цар. – Осим тога ко ће да Србију води султанским друмом који нема алтернативу ако не ја. Мене је како сам ти већ рекао народ и што је много важније велики, највећи султан изабрао на демократским изборима и поверио ми поверење. И да знаш од свих великаша, како ми говоре саветници, који то говоре и сиротињи раји, мене

та раја највише воли. А за здравље што ме питаш, добро је, иако сам примио вакцину. Морао сам да вратим дуг.

- Е ако ми не смеш на мегдан, ја ћу тебе овако измећару турски и латински! - Бесно узвикну Марко и удари у екран који пуче на три половине.

- Све је супер испало, рејтинг ти гарантовано иде горе – рече цару саветник за медије. Потом озареног лица додаде. – Управо ми је нешто фантастично пало на памет. – Затим узе телефонску слушалицу у десницу руку. – Донеси ми одмах један флуоресцентни прслук – нареди одговорном за возни парк. – И нека буде добро напукао – додаде важну напомену.

Те вечери царев лични телал Јавни сервис је као прву вест у другом жутнику објавио саопштење из двора да је у дугом и пријатељском разговору до кога је дошло на молбу Краљевића Марка исти дао пуну подршку владару. Такође је обавестио сиротињу рају да је уважени и високи гост потписао приступницу којом је постао царев поданик, као и да је посету искористио да се вакцинише против свињског грипа. Прилог је гарниран фотографијом флуоресцентног прслука који је Марко оставио као поклон, што је уједно био и једини, али зато уверљиви доказ ексклузивне вести. Такође је наведено да су оштећења на прслуку која су се видела на први поглед била непобитан доказ како уваженом и високом госту није стало до владаревих противника, односно да му пуца прслук за њих.

Гледаоци су још обавештени да је прслук изложен у царевој резиденцији. Улаз је бесплатан. Упућен је позив посетиоцима да следе Маркова јасна опредељења и постану царево присталице, потпишу декларацију којом дају подршку декларацији о Сребреници и вакцинишу се против свињског грипа. Јавни сервис је такође јавио да је Марко приликом доласка везао Шарца за сва четири стуба и тиме недвосмислено показао да подржава садашњу спољну политику. При крају вести конзументима је стављено до знања да због техничких сметњи снимак стубова и Шарца није могао да буде приказан. Наиме, услед несташице новца, што је била последица масовног одбијања плаћања данка, дигитална опрема која је била изнајмљена је морала да буде враћена власнику. Због тога је окривљена сиротиња раја. Телал је рекао да ће милошћу царевом ради одржавања одрживог корака са Европом и напуштања примитивне технологије

Краљевић Марко по четврти пут међу Србима

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 јануар 2010 17:00

телалања помоћу зурли и таламба са уследити стопостотно повећање намета. Последњом реченицом Јавни сервис је обавестио да је цар приликом одређивања намета на вилајет водио рачуна о социјалном моменту, то јест о сиротињи раји и да он дубоко саосећа због удара на стандард који ће он (намет, а и цар) проузроковати.

[1] Види „Краљевић Марко по трећи пут међу Србима“ – Видовдан.

[2] Види „Прво чудно писмо“, „Друго чудно писмо“ и „Треће чудно писмо“ Видовдан и [w
ww.ljubisaspasojevic.wordpress.com](http://www.ljubisaspasojevic.wordpress.com)